

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: Jeg er Imperia, Jordmassens Dronning

Citation: Claussen, Sophus: "Jeg er Imperia, Jordmassens Dronning", i Claussen, Sophus: *Sophus Claussens Lyrik Bd. 4: Danske vers*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab ; Gyldendal, 1982-, s. 99. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-claussen06val-shoot-workid63404.pdf> (tilgået 15. juni 2021)

Anvendt udgave: Sophus Claussens Lyrik Bd. 4: Danske vers

☒ Jeg er *Imperia*, Jordmassens Dronning,
ursterk som Kulden, der blunder i Bjergenes Skød,
mørk og ubøjelig - ofte jeg drømmer mig død.

☒ Pragt er min Higen. Jeg kender ej Mildhed.
Jeg er den golde Natur, det udyrkede Øde,
som giver Stene for Brød, og som nægter at føde.

☒ Ingen kan vække mig uden min Elsker,
Ilden, min Herre, til hvem jeg er givet i Vold,
saa at jeg røres til Afgrundens dybeste Fold.

☒ Alt er unyttigt undtagen vor Skælven.
Alt, hvad der trives og pletter som Skimmel min Hud,
ryster jeg bort i et Møde med Jordskælvets Gud.

☒ Under den Græstørv, som vendes af Ploven,
hviler mit jernfaste Indre unærmelig frit.
Hver, som er gold i sit Hjerte, har noget af mit.

☒ Af mine Kullags og Malmaarers Gifte
blaaner den Vaarsæd, som yder det nærende Mel.
Vantrives Markerne - *min* er den vantrevne Del.

☒ Hver, som er ustemt og ikke faar Tone
efter en Sang, som man synger i Klynge og Kor -
hver, som er ustemt, er Jord af min Jord.

☒ Kold for de Levendes Optog og Danse
drømmer jeg evig om Urelementets Musik.
100 Slaa dem med Lynild og Jordskælv og byd dem at standse!

☒ Jeg er *Imperia*, Jordmassens Dronning,
Jeg er den golde Natur, det udyrkede Øde,
som giver Stene for Brød, og som nægter at føde.

☒ Giftige Kratere, rygende Dybder,
sortsvedne Huler, der stinker af Svovl og Metal,
aabner sig brat, naar jeg lyder mit flammende Kald.

☒ Kongernes Slot har jeg sænket i Havet,
slaaet den Fattiges fattige Lykke i Skaar . . .
og er utømmelig rig for Millioner af Aar.

☒ Kom til mit Hjerte, der aldrig har frygtet.
Døren er opladt. Jeg venter ubændig min Elsker.
Stort er hans Kød. Og vor Lykke skal blive berygtet.